

SZILÁRD ALAPRA VAN SZÜKSÉGÜNK
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. ÁPRILIS 18.)

Az istentisztelet meghallgatható a <https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetese> és a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon, vagy a Youtube-on, a Sarkad-Újteleki Református Egyházközség csatornáján.

Tükör ige: Lk 8,23-25. v.
Lekció: ApCsel 3,1-16. v.
Textus: ApCsel 4,1-12. v.
Énekek: Hűséged végtelen... 185; 164; Szentlélek Isten jöjj... 392;

OLVASMÁNY: Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 3. részének 1-16. verse:
„Péter és János felment a templomba, a délutáni imádkozás idejére, délután három órára. Arra vittek egy születése óta sánta férfit, akit napról napra letettek a templomnak abba a kapujába, amelyet Ékes-kapunak hívtak, hogy alamizsnát kérjen a templomba menőktől. Amikor meglátta, hogy Péter és János be akar menni a templomba, alamizsnát kért tőlük. Péter pedig Jánossal együtt rátekintett, és azt mondta: „Nézz ránk!” Ő felnézett rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit. Péter ekkor így szólt hozzá: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názareti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!” És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája, felugrott, talpra állt, és járt. Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent. Láta őt az egész nép, amint járkál, és dicséri az Istent. Felismerték, hogy ő az, aki alamizsnáért szokott ülni a templom Ékes-kapujában. És félelemmel telve csodálkoztak azon, ami vele történt. Mivel ez az ember feltartóztatta Pétert és Jánost, az egész nép megdöbbenve futott össze hozzájuk a Salamon csarnokába. Amikor Péter ezt látta, így szólt a néphez: „Izráelita férfiak, mit csodálkoztok ezen? Mit néztek úgy ránk, mintha saját erőnkkel vagy kegyességünkkel értük volna el, hogy ő járjon? Ábrahám, Izsák és Jákób Istene, a mi atyáink Istene megdicsőítette Fiát, Jézust, akit ti kiszolgáltattatok, és megtagadtatok Pilátus színe előtt, pedig az úgy döntött, hogy elbocsátja őt. De ti a Szentet és Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért, az élet fejedelmét pedig megöltétek. Az Isten azonban feltámasztotta őt a halálból, aminek mi tanúi vagyunk. Az ő nevébe vetett hitért erősítette meg az ő neve ezt az embert, akit itt láttok és ismertek, és a tőle való hit adta vissza neki a teljes egészségét mindnyájatok szeme láttára.”

Igehirdetés előtti imádság:

Dicsőséges, szent Isten, akinek hatalma nem változott és örökké megmarad! Köszönjük, hogy hallhattunk tetteidről és áldunk Téged, amikor magunk is megtapasztalhattuk hatalmas, gyógyító, megújító szeretetedet!

Bocsásd meg nekünk, amikor már nem várjuk, hogy jeleket és csodákat tégy az igehirdetés megerősítésére! Bocsásd meg nekünk, amikor úgy gondolunk hatalmadra, mint ami egykor volt, de ma már nem mutatkozik meg.

Kérünk, Szentlelked által formálj úgy bennünket és segíts úgy hallgatni Igédet, hogy szilárd meggyőződésünk, szilárd reménységünk legyen: Neked ma is minden lehetséges. Így imádkozunk azért, hogy szavad határozza meg az életünket, a gondolkodásunkat, a jövővárásunkat.

Szeretnénk ma rád figyelni, de gondolataink sokfelé kalandoznak. Kérünk, Te kösd le figyelmünket, Te ébressz vágyat bennünk, hogy Igédnek ne csak hallgatói, de megtartói is legyünk. Beszélj velünk Lelked által, ahogy arra csak Te vagy képes, hogy felüdüljön a szívünk, békességre leljen a lelkünk, gyógyuljon az egész életünk Jézus Krisztus szent nevében! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 4. részének 1-12. verse:

„Amíg beszéltek a néphez, eléjük álltak a papok, a templomórség parancsnoka és a szadduceusok; bosszankodtak ugyanis azon, hogy tanítják a népet, és azt hirdetik, hogy Jézus által van feltámadás a halálból. Ezek elfogták őket, és mivel már este volt, őrizetbe vették őket másnapig. De azok közül, akik hallgatták az igét, sokan hittek, és a hívő férfiak száma mintegy ötezerre emelkedett. Másnap összegyűltek Jeruzsálemben a vezetők, a vének és az írástudók; Annás a főpap, Kajafás, János, Sándor és a főpapi család valamennyi tagja. Középre állították és vallatták őket: „Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt?” Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: „Népünk vezetői, Izráel vénei! Ha minket ma egy beteg emberen gyakorolt jótett felől vallattok, hogy mitől gyógyult meg, vegyétek tudomásul valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll ez előttetek egészségesen. Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek, és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.”

Szeretett Testvéreim!

Ha ma egy születésétől fogva eltorzult testű, járásképtelen ember hirtelen egészséges lenne Jézus Krisztus neve által, orvosi beavatkozás nélkül, felfigyelnének-e arra az őt ismerők, a környezetében levők? Úgy gondolom, igen. Nem maradna titokban. Sokan beszélnének róla a munkahelyeken, a facebook-on, a különböző üzenetküldő csatornákon. S ahogy lenni szokott, sokan bizonygatnák, hogy ez megtörtént, és sokan állítanák, hogy csak szemfényvesztés az egész. De nem maradna, nem maradhatna titokban. Híre menne.

S ha ma, egy ilyen csoda után, azok, akiknek megadta az Isten, hogy a Szentlélek ereje által, Jézus Krisztus nevében csodát tegyenek, hirdetnék azt, hogy az élet középpontjában Jézus Krisztus van, lennének-e olyan vezetők, akik ezen felháborodnának? Úgy gondolom, igen. Lennének olyanok, akiket bosszantana, dühítene, hogy letagadhatatlanul ott van az Isten az őt hirdetőkkal.

Ha nem hinném, és nem hihetném, hogy Jézus Krisztus a múltban, a jelenben és mindörökké ugyanaz, akkor itt most egy nagy sóhajtással abba kellene hagynom az igehirdetést. Mert ha ma nem tapasztaljuk Jézus Krisztus hatalmát, ha ma nem hi-

hetünk Benne, hogy megerősíti az igehirdetést a nyomában járó jelekkel, akkor nincs miről beszélni. Ki figyel ma oda egy olyan Istenre, akiben a benne bízók sem hisznek igazán? Ki figyel ma oda egy olyan Istenre, akinek a követői számára sem igazán fontos Isten hatalma és az általa kínált élet?

Amikor Jézus két tanítványa, Péter és János Jézus nevében meggyógyította a születése óta járóképtelen embert, arra figyeltek fel a körülötte levő emberek, hogy Jézus nevében hatalom van. Erő van. De nem politikai, nem gazdasági, nem katonai erő, hanem életet mentő, életet gyógyító erő. Életformáló erő.

Péter és János szegény volt. A koldusnak nem tudtak aranyat vagy ezüstöt adni. De velük volt Jézus Krisztus ereje. Ezért ajándékba adhatták ennek a koldusnak Jézus neve által a meggyógyult, megújult életet.

Péter és János nem volt befolyásos. Nem tudták magukat katonai és politikai hatalommal megvédeni. De velük volt a Szentlélek ereje, és szóltak olyan bátran és olyan hatalommal, hogy nem tudtak nekik ellentmondani.

Péter és János nem voltak győztes helyzetben. De győzelmet adott nekik Jézus Krisztus, aki a golgotai kereszten élete odaáldozásával legyőzte a Gonoszt, és feltámadásával legyőzte a halált. Így tudta Péter és János a hétköznapi, egyszerű emberek és az akkori világ hatalmasai előtt is felmutatni Jézus Krisztus erejét és hatalmát. Mert feltétlen hittel bíztak Krisztusban a Szentlélek ereje által.

Az intézményesült egyháznak szüksége van ma templomokra, parókiákra, intézményekre, de az egyház ereje nem a templomokban, lelkészi hivatalokban, hit-tudományi egyetemekben és diakóniai, oktatási intézményekben van. Az Egyház ereje ma is Jézus Krisztusban van. És igazán ott mutatkozik meg az Egyház ereje, ahol Jézus Krisztusban feltétel nélkül hisznek, neki feltétel nélkül engedelmeskednek, és ezt a hitet és engedelmességet a Szentlélek által Jézus Krisztus igazolja, megerősíti. Örülünk, és áldjuk az Istent azért, amikor templomaink szépülhetnek, amikor keresztyén iskolákban, óvodákban a keresztyén hitben nevelhetik a gyermekeket. De a templomok, iskolák, szeretetszolgálati intézmények ereje valójában abban van, ha ott Jézus Krisztus nevében életek formálódnak Krisztust követővé, Krisztusban bízóvá.

A keresztyén hit szempontjából igazán nagy dolgok mégis ott történnek, ahol életek gyógyulnak, változnak meg, születnek újjá Jézus Krisztus nevében. Ahol életek térnek le az addigi bűnös útjaikról, ahol a bűnbánat és bűnbocsánat ereje új kezdeteket ad. Ahol a haldoklók az örök élet reménységével vigasztalódhatnak. Ahol a gyászolók a feltámadás hitével erősödhetnek meg. Ahol ellenségek békülnek ki és lesznek testvérré Jézus Krisztusban. Ahol szenvedélyek rabjai szabadulnak. Ahol tisztaszívűvé válnak olyanok, akik korábban a bűn tisztátalan haszonlesésével éltek, másokat maguk alá gyűrve, megrontva.

Péter és János a Jézus Krisztusba vetett hit által, a Szentlélek erejével gyógyította meg a születése óta járóképtelen férfit. Valahol természetes is, hogy igazában ez bosszantotta a nép vezetőit. Az, hogy Jézus Krisztus nevében beszéltek, hogy a feltámadott, életet megújító, megváltoztató Úr Jézus Krisztusról tanítottak.

Az nem bosszantotta volna a nép vezetőit, ha Péter és János valami hatalmas adományt adott volna a születésétől fogva járóképtelen embernek. Nem bosszantotta

volna, ha meghirdetik, hogy a rászorulóknak állandó életjáradékot adnak. Nem bosszantotta volna, ha elitiskolát nyitnak. De bosszantotta őket, hogy *azt hirdetik, hogy Jézus által van feltámadás a halálból.*

Bosszantotta őket az, hogy Péter és János meghirdette: Jézus Krisztusban teljesen más alapokra helyeződik az életünk, mint amit ez a világ kínál. Hiszen ez a világ a földi élet végéig kínál csak távlatokat, lehetőségeket. Jézus Krisztusban azonban a földi élet vége után is kapunk távlatokat, lehetőségeket. És ettől más lesz a földi életünk is. Hiszen a mennyei világnak, a feltámadás erejének már a földi életünkre is kihatása van. Ha nincs kihatása a mennyei világ várásának a földi életünkre, a földi életben való berendezkedésünkre, akkor kérdés, hogy valójában hiszünk-e Jézus Krisztusban, az Isten Fiában, a világ Üdvözítőjében?

Ez a fő kérdése a másnap kihallgatást vezető főembereknek is: Ki áll a tetteitek, a szavaitok, az életetek mögött? Ki tesz képessé titeket arra, hogy másként éljétek, mint ez a világ él? Ki tesz képessé titeket arra, hogy a beszédetek, a tetteitek, a tanításotok nyomán emberi életek változzanak meg, gyógyuljanak meg, szülessenek újjá?

Amíg az Egyházban nem lát a világ ilyen erőt, életet formáló, megújító erőt, addig igazán nem is zavarja az Egyház léte a világot. Az Egyház is csak egy társadalmi szervezet a többi közül. De amikor életek gyógyulnak meg, életutak formálódnak át, életcélok változnak meg Jézus Krisztus nevében, akkor az már kezd zavaró lenni, és kérdéseket tesz fel. Kinek a nevében, milyen jogon teszitek ezt? Mi viszi rá a hozzátok tartozókat, hogy másként éljenek, más céljaik legyenek, más erkölcsöt valljanak, mint ez a világ? Ki a ti Uratok? Ki a ti Mesteretek? Ki a ti életetek Vezére?

Bizony, ezt a kérdést nekünk, keresztyéneknek újra és újra fel kell tenni, és az erre adott választ újra és újra meg kell vívni. Ki vezet minket, mi motiválja az életünket? Mitől érezzük magunkat biztonságban? Ki tesz boldoggá, vagy mi tesz boldoggá bennünket? Miben látjuk az értelmes, tartalmas életet? Miben látjuk az elérhető jövőt? Ki vagy mi uralja a szívünk vágyait? Ki vagy mi mutatja meg nekünk az élet célját, az egyes döntéseink céljait?

Péter és János azért tudott bátran kiállni a főpapok és a nép vallási és politikai vezetői elé, mert ezeket a kérdéseket először nem nekik, hanem Jézus Krisztusnak válaszolták meg. Jézus Krisztus mellett döntöttek, az ő követését választották, a Jézus Krisztus által kijelölt célt követték. Ezért nem jöttek zavarba, amikor a nép vezetői nekik szegezték a kérdést: „*Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt?*”

Persze, a nép vezetői tudták a választ. Azt is tudták, hogy aki a keresztre feszített Jézust, az általuk eretneknek hirdetett Jézust Messiásnak, Krisztusnak vallja, azt nekik joguk van megölni. Tudta ezt Péter és János is. Tudták, hogy akár a halálos ítéletüket mondják ki azzal, ha Jézust Messiásnak, Krisztusnak vallják. A kérdés: „*Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt?*” – így is fel lehetett volna tenni: Készek vagytok-e az életeteket is adni Jézusért? Készek vagytok-e az életeteket is feltenni a hitetek megvallásáért? Készek vagytok-e mindent odaadni Jézus Krisztusért?

A félelem nagy úr! Ma is sokszor legyőz minket! Félünk magunkat, félünk a vagyonunkat, félünk a kényelmünket, félünk a biztonságunkat, félünk a jövőnket odaadni Jézus Krisztusért! A félelem nagy úr! És önmagában a félelem lehet az élet védelmének eszköze is. Jaj, annak, aki semmitől nem fél, nem védi, nem óvja magát vagy a szeretteit. De az is szenvedést okoz, ha a félelem lebénít, akadályoz az életben. Ma nagyon sokan tapasztalják ezt a lebénító félelmet. Amikor inkább meghátrálunk, bezárkózunk és elzárkózunk. Talán erre a félelemre építették a taktikájukat a főpapok és a nép egyéb vezetői: Ijedjen meg ez a két mitugrasz halász, és zárjuk le gyorsan az ügyet.

Nem számoltak azonban Isten Szentlelkének megbátorító, megerősítő, félelmet oszlató kegyelmével. Nem számoltak azzal, hogy Péter és János mennyire szereti az Úr Jézus Krisztust! És a szeretet kiűzi a félelmet! Péter és János pedig Szentlélekkel telve kezdtek el arról beszélni, hogy Jézus Krisztus az alap. Ő a sarokkő, amire az épület támaszkodik. Ő a sarokkő, akire mindenki élete támaszkodhat. Azt a példát hozták fel, amiről a 118. zsoltárban is megemlékeznek: Amikor a babiloni fogság után a lerombolt Jeruzsálemi templomot újjá akarták építeni, összeszedték, szétválogatták a templom köveit. De volt ott egy hatalmas, sehová sem illeszkedő kő, amit mindig félretettek. Mindaddig, amíg rá nem jöttek, hogy az az alapkö, amire az összes többi támaszkodik, amire a templom épül.

Péter és János már tudták, hogy az életüknek akkor van értelme, ha teljesen Jézus Krisztusra épül. És ezt mondták el a nép vezetőinek is: Isten Jézus Krisztust tette az élet alapjává. Egyedül őrá érdemes építeni! Ha nem rá építünk, minden összeszakuszlódik, bizonytalan, erőtlen lesz. Jön egy földrengés, és összedől az épület. Jön egy nagy szélvihar, és összedől az épület. De tetszett Istennek, hogy ad egy szilárd, biztos alapot: Jézus Krisztust. Aki benne hisz, aki az életét hozzá igazítja, aki rá támaszkodik, annak az élete szilárd alapon nyugszik. Hiszen az örökkévalóság Ura lesz az élete alapja itt a földön és a halál után is. Az ő nevében, az ő hatalma által újulnak meg életek. Az ő nevében, az ő hatalma által találnak szilárd alapra olyanok, akik addig csak bolyongtak a világban! Az ő nevében, az ő hatalma által gyógyulnak meg életek, akik alól kirántották a talajt, vagy erőszakkal, bűnnel a mélybe taszították őket.

Az ő nevében, az ő kegyelmének, feltámadásának hatalma által tisztulhatunk meg minden mocsoktól, ránk borított szennytól, amit magunk vagy mások bűnei, tévedései, tudatlansága miatt kellett eddig hordoznunk. Az ő nevében a vakok látnak, a bénák járnak, a süketek hallanak, és a szegények eltelnek az Isten országa örömeivel és békéjével.

Jézus Krisztus az alap, a sarokkő, az örök reménység, a kegyelem biztonsága. Az Ő törvényének, országának, teremtésének rendjében van megmaradás és jövő. Az ő megtisztító, megszentelő kegyelme, szeretete tart meg Isten közelségében örökké. Aki hisz őbenne, annak örök élete van.

Jézus Krisztuson kívül nincs más névben üdvösség, örök boldogság. Bárki, bármi legyen is az, ami mást kínál fel nekünk az élet alapjának, az élet örömeinek, legalább is téved, de lehet, hogy kimondottan tönkre akar tenni. Ne engedjünk

semmilyen hangnak, vágynak, kívánságnak, amely le akar taszítani a Jézus Krisztus örök alapjáról.

Van, amikor ezt nehéz elmondani, megvallani. De kérjük a Szentlélek erejét, bátorítását, hogy vegye el félelmünket, amivel az életünket, a jövőnket, a biztonságunkat féltjük, és állhassunk szilárd alapra, az Úr Jézus Krisztusra! Az ő nevében hirdessük az Istenhez való odafordulást, a bűnök bocsánatát és az örök életet. S ha ő jónak látja, megerősíti az igehirdetést a nyomában járó jelekkel. De nem a csodák tartanak meg minket, hanem az Úr Jézus Krisztusba vetett hit! Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házadnépe! Ámen

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus! Áldunk Téged, aki öröktől fogva az Atyától származol! Áldunk Téged, aki ott voltál, amikor a teremtett világ alapjai letétettek! Benned, általad és érted teremtettek mindenek! Dicsőítünk Téged, menny és föld urát, minden látható és láthatatlan alkotóját! Imádunk Téged, aki az élet fejedelme vagy, aki mindig jót akarsz és döntéseid az életet és a békességet szolgálják.

Bocsásd meg nekünk, hogy életünkkel sokszor haragra ingerlünk, mert nem akarjuk meglátni, elfogadni, hogy Tőled származik minden valóban jó és helyes dolog a földön. Bocsásd meg nekünk, hogy földi kincsekre, földi boldogulásra, földi sikerekre akarjuk építeni az életünket, miközben egyetlen igazi megtartó alap van: S ez Te vagy, Úr Jézus Krisztus!

Segíts nekünk Szentlelked által, hogy életünket végre Rád tudjuk alapozni, és rád tudjuk építeni. Egyedül Te tartasz meg minket az örök életre!

Megváltó Krisztusunk, hallgasd meg, kérünk, könyörgésünket, amikor újra a betegekért, haldoklókért, kórházban levőkért imádkozunk! Hallgasd meg könyörgésünket, amikor esedezünk a kiégett, megfáradt, kimerült orvosokért, ápolókért. Közöttük különösen is a szeretteiket gyászolókéért! Imádkozunk azért, hogy szoruljon vissza, szűnjön meg a járvány!

Bocsásd meg nekünk, amikor olyan sokféle hangra és tanításra hallgatunk, és adjuk azt tovább másoknak, s közben nem kérdezzük meg Téged, hogy mi a helyes, mi a neked tetsző, és tökéletes!

Köszönjük, hogy Te adtál gondolkodásra képes értelmet nekünk. De könyörgünk, tisztítsd meg az értelmünket is, hogy ne a bűn, a félelem, a kételkedés sötétsége határozzon meg minket, hanem a Te igazságod, szereteted, jóságod világossága!

Imádkozunk a népünk vezetőiért! Bocsásd meg vétkeiket, és könyörülj rajtuk, hogy Igéd és Lelked által megtisztult lélekkel, tőled kapott bölcsességgel tudják kormányozni az országot, mindannyiunk javára és épülésére! Kérünk, adj tekintélyt szavaiknak, döntéseiknek, amikor a jóban fáradoznak és a Te igazságod által cselekednek! Így hallgasd meg könyörgésünket egyházunk vezetőiért is, hogy áldássá lehessenek az egész egyház épülésére.

Urunk, Tőled kérünk áldást a földre, és esedezünk, hogy Te gondoskodj arról, hogy bőségesen lehessen termés a földeken. Bocsásd meg, amikor a gazdag

termést nem neked, hanem magunknak tulajdonítjuk! Pedig minden jó, minden áldás egyedül tőled származik.

Áldd meg kérünk, gyülekezetünket, hogy áldássá lehessünk a világban, és tudjunk tanúskodni Rólad, aki egyedül vagy szilárd alap, és csak a Te nevedben van megmaradás, jövő, élet és békesség! Legyen Tied a dicsőség most, és mindörökké! Ámen

Hűséged végtelen... (ének)

1. Hűséged végtelen, Atyám, nagy Isten,
Elhat a mélybe, az egek fölé,
Irgalmad nem fogy el múló idővel:
Ki voltál, az maradsz mindörökké.
*Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Minden nap új áldás árad reám,
Hiányom pótolod hatalmas kézzel,
Hűséged végtelen, Uram, hozzám!*

2. A tél, a nyár, az ősz, a fésző tavasz,
A Nap, a Hold s a nagy csillagsereg
Ezt zengi szüntelen, együttes karban:
Te vagy az irgalom, a szeretet.
*Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Minden nap új áldás árad reám,
Hiányom pótolod hatalmas kézzel,
Hűséged végtelen, Uram, hozzám!*

3. Eltörlöd bűnömet, békéd vesz körül,
Velem vagy s lényed úgy megvidámít,
Erőt adsz mára, a holnapra reményt,
Áldásod ontja rám bő ársjait.
*Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Minden nap új áldás árad reám,
Hiányom pótolod hatalmas kézzel,
Hűséged végtelen, Uram, hozzám!*

Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe... (ének)

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!

Jöjj gyámolító, jöjj, vigasztaló, jöjj mennyei társ,
hogy a bús árvaságból kiválts!

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!

Jöjj égi erő, jöjj, lelkesítő, jöjj, szent, tiszta láng:
tüzet fogjon e fásult világ!

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!